



Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones Clementis XII. ab Anno I. usque ad IV.

Luxemburgi, 1740

LXIII. Confirmatio Decreti Congregationis Episcoporum & Regularium super
divisione Provinciæ Austriæ Inferioris Ord. Frat. Minor. S. Francisci
Conventualium in duas Provincias Austriæ Inferioris, ac ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74733](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74733)

dem literarum commodo & effectu pacifice potiri valeant: Nobis propterea exponentes præfati humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignemur. Nos igitur ipsos exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodata existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Fratres Tertii Ordinis Provinciarum Gallia, ac Conventus Beatæ Mariæ Miraculorum de Urbe in præinfertis literis nostris ad omnes effectus inibi expressos comprehendendi, easdem literas Fratribus prædictis in omnibus & per omnia plenissime suffragari debere perinde, ac si de ipsis Fratribus individua mentio in eis facta fuisset, auctoritate Apostolica tenore præsentium decernimus quoque, & declaramus.

§. 7. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 10. Junii 1732. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

F. Card. Oliverius.

LXIII.

Confirmatur Decretum Congregationis Episcoporum & Regularium super divisione Provinciae Austriæ Inferioris Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Conventualium nuncupatorum in duas Provincias Austriæ Inferioris unam, alteram vero Silesiæ & Moraviæ.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Nuper pro parte dilectorum filiorum Fratrum Provinciae Austriæ Inferioris Ordinis Minorum S. Francisci, Conventualium nuncupatorum, Congregationi Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præpositæ, exposito, quod cum eadem Provincia Conventibus in dicta Austria, ac Silesia, & Moravia constans reperiretur, consideratum fuerat pro majori quiete, tam necessaria Regulari vitæ, illam separatione de præsentibus indigere; cum experientia compertum sit, quod inter Austriacos ex una, & Silesios ac Moravos ex altera partibus mutuâ tranquillitas, nisi Provinciam hujusmodi separando, conciliari nequiverat; Ideoque prædictæ Congregationi Cardinalium supplicato, ut denuo eandem Provinciam separaret, formando unam ex septem Conventibus, & duarum Residentiarum in Silesia & Moravia consistentibus, & relinquendo solam Provinciam Austriæ Inferioris infra & supra Anasum flumen, quæ novem Conventibus, & unico Monialium Monasterio, quarum cura quatuor Religiosis hujus Provinciae committitur, constabit; & hac ratione, duarumque Provinciarum distinctione formanda, querimoniarum, quæ inter utriusque nationis Religiosos exortæ sunt, cessabunt; ac pro ejusmodi destinatione Provinciarum charissimus in Christo filius noster Carolus Hispaniarum Catholicus, & Romanorum Rex in Imperatorem electus, mentem suam super præmissis declaraverat, quemadmodum ex relatione ad eisdem Car-

dinales transmissa a Venerabili Fratre Dominico Archiepiscopo Ephesino ad eundem Carolum Regem, & Imperatorem electum, Nostro & Apostolicæ Sedis Nuncio, qui in faciem loci hujus divisionis necessitatem agnovit, constare dicebatur: Emanavit a prædicta Congregatione Cardinalium Decretum, tenoris, qui sequitur, videlicet:

§. 1. Sacra Congregatio Eminentissimorum & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præposita, attenta relatione P. Ministri Generalis Ordinis, benigne rescriptis pro approbatione, sive pro gratia divisionis Provinciae juxta modum: Nempè quod divisio fiat eorum tantummodo Conventuum, qui de præsentibus constituunt Provinciam Austriacam, assignatis illis, qui sunt infra & supra Anasum Austriacis, & remanentibus cæteris, cui videlicet Moravis & Silesiis pro altera Provincia erigenda. Divisio vero hujusmodi faciendâ tenore præsentium committitur P. Generali cum omnibus opportunis & necessariis facultatibus, & signanter convocandi in utraque Provincia distincta Capitula, in quibus eligi debebunt Superiores tam custodiales quam locales, juxta Constitutiones Ordinis: firmatis tamen prius, & ante electionem Superiorum assignatis Conventibus, & divisio in Custodias; necnon destinandi Conventus pro studiis tam Philosophicis quam Theologicis, & Moralibus; quoniam pro unico Novitiatu in unaquaque Provincia, & Professoriis, juxta necessitatem. Romæ die 23. Maii 1732. Cardinalis Barbarinus. F. Archiepiscopus Con. Secretarius. Loco & Signilli.

§. 2. Cum autem, sicut prædicti Fratres Nobis subinde exponi fecerunt, ipsi Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, & servetur exactius, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communitri summopere desiderant; Nos specialem ipsis exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodata existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinfertum auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis dictorum Cardinalium.

§. 3. Decernentes, easdem præsentibus literas semper firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac dictis Exponentibus, & ab illis, ad quos spectat & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Casuarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiti debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon, quatenus opus sit, Ordinis & Provinciae, ac Conventuum hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis & consuetudinibus, privilegiis quoque, indulgis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene

S. Congregationis Decretum.

Confirmatur.

Clausula.

& sufficienter.

Dat. die 10. Junii 1732. Pontif. An. II.

Supplex Libellus Congregationi datus pro obtinenda separatione.

& sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis aliis in suo robore permanens, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 10. Junii 1732. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

F. Cardinalis Oliverius.

LXIV.

Confirmatur Decretum Definitorii, & Vocabulum Capituli Provincialis Provinciæ Sanctæ Mariæ Hungariæ Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia, Reformatorum nuncupatorum, super acceptatione alternativæ tripartitæ in eadem Provincia, & distributione officiorum inter Fratres Nationis Hungariæ, Germanicæ, Slavonicæ.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Dat. die 16. Junii 1732. Pontif. An. II.

Expositio.

Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Fulvius a Bononia, Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia, Reformatorum nuncupatorum, quod cum aliis Venerabilis Frater Mattheus Archiepiscopus Panormitanus, qui tunc temporis Ministri Generalis dicti Ordinis munereungebatur, per quasdam suas Patentes literas die 11. Martii 1727. emanatas, in Provincia Hungariæ eorundem Fratrum Reformatorum tripartitam alternativam in omnibus electionibus, officiorum distributionibus, inter Fratres totidem Nationum, nempe Hungariæ, Germanicæ, & Slavonicæ, Novitiorum, vestitionibus, Conventuum partitionibus, aliisque dispositionibus, quæ distributivam justitiam inter nationes hujusmodi inducere & fovere valeant, perpetuis futuris temporibus adamussim servandam esse sanxisset; idque etiam a fel. rec. Benedicto PP. XIII. Prædecessore Nostro per quasdam suas Literas die 4. Aprilis ejusdem anni expeditas confirmasset: Verum nonnullis Fratribus contradicentibus, aliisque annuentibus, literæ prædictæ executioni demandatæ fuerint, ideo ut dissensione animorum penitus evulsa ad concordiam omnes partes redacerentur, de speciali mandato Superioris Generalis ejusdem, & ad instantiam partium coram Commissario Visitore Generali, tum omnes Religiosi emeriti Provinciæ, qui præsertim Prælatorum officium gesserant, tum actuales Minister Provincialis, necnon Custos, atque Definidores unâ cum Exdefinitoribus Generalibus, simul congregati, matura præmissa consultatione, prædictis Benedicti Prædecessoris literis earundem literarum Patentium confirmatorii unanimitèr die 7. Martii 1730. assensum præsterunt: sponte ac libere id ipsum acceptarunt: futuris quoque temporibus inviolabiliter observare sponderunt: perpetuumque silentium demandarunt, & aliis, prout uberius continetur in decreto acceptationis hujusmodi desuper facto, tenoris, qui sequitur, videlicet:

Fr. Sigismundus Kerpin, Ordinis Minorum Strictioris Observantiæ S. P. N. Francisci Concionator, Sacræ Theologiæ Lector, & Custos actualis, ac Almae itidem Provinciæ Sanctæ Mariæ Hungariæ Commissarius Visitor Generalis.

Omnibus & singulis hujus Almæ Provinciæ dilectissimis Patribus & Fratribus salutem & sanctam pacem.

Decretum de quo in Rubrica.

§. I. Quemadmodum Seraphici Spiritus amorem Dei, ita & corporis nostri membra

dilectionem proximi significant, edocentque: Sicut in uno corpore multa membra habemus, omnia autem membra non eundem actum habent; ita multi unum corpus sumus in Christo, singuli autem alter alterius membra. Quapropter sicut membrum unum ab altero separari quam maxime reformidat, pari modo & nos omnem divisionem, omnem dissensionem, omnem charitatis læsionem vehementissimè timeamus; necesse est; solliciti semper servare unitatem spiritus, & fraternæ Charitatis. Caput nostrum Christus est, & nos membra ejus; Christum non diligit, qui ejus membra negligit. Tanta in humani corporis membris inest copula, tantus amor, tamque inseparabilis & insuperabilis dilectionis unitas, ut unum sine alio non valeat gaudere. Lætitia illis communis est, pœna æqualis, ita quod uni tribuitur, cætera se recepisse gratulentur, ait Laurentius Justinianus de Ligno vitæ. Ita etiam Christo fit, quod corpori Christi irrogatur, dicente illo: Amen dico vobis, quæcumque fecistis uni ex Fratribus meis minimis, mihi fecistis; & ad Saulum: Saule, Saule, quid me persequeris? Bene hic advertit Augustinus, quod Saulus non Christum, sed membra, hoc est fideles ejus fit persecutus; Noluisset tamen dicere Sanctos meos, Servos meos, postremo honorabilis; Fratres meos, sed me, hoc est membra mea, quibus ego sum Caput. Dignum est, ut nos membra sequamur, quo Caput nostrum præierit; prævit Christus, & præcepit: Mandatum novum do vobis, ut diligatis invicem, sicut dilexi vos. Dilexit nos Christus dulciter absque amaritudine, sed ex benevola affectione, bonum nobis volens, fovens, favens, & faciens: Dilexit nos efficaciter absque fitione, sed opere, & veritate, omnibus benefaciendo, docendo universos; sic ergo & nos diligamus invicem, Fratres enim sumus: Ecce quam bonum & quam jucundum, habitare Fratres in unum. Nihil æque oblectat animum quàm hæc fraterna charitas; nullum habet laborem; ingentem vero voluptatem. Ablata unione, corpus corruat necesse est: & extincta charitate dissolvitur omnis Religio. Contra verò, quemadmodum corpus nostrum per unionem partium suarum bene dispositarum, sibi que invicem succurrentium, subsistit; sic similiter Congregatio religiosa firmatur & formatur in suo esse corporis moralis, si singula membra strictam unionem habeant; sibi que invicem per vinculum mutæ charitatis firmiter cohæreant. O ter quaterve beatam Religionem, cujus membra fraternæ dilectionis spiritu compaginantur. Eugenius PP. IV. in literis datis ad Fratrem Albertum de Sarciano; tunc Vicarium Generalem; Seraphico nostro Ordini sequens præclarum dedit elogium: Ordo tuus, inquit, in Seraphicæ Charitatis ardore in principio fundatus, tamquam secundus plantationum hortulus uberrimos hucusque protulit fructus. Dum enim plantati ex prima Beati Francisci vite palmites in Religione, honestate; sanctimonia, in primis ipsa charitate excolti fuerunt, in tantum est ea plantatio propagata, ut, per universum orbem diffusa, maximis Sacrarum literarum veritatibus; humilitatis & patientiæ divitiis abundans, populos repleat, saginetque divini eloquii pabulo, &; pulsus ignorantia tenebris; sanctæ conversationis amore desiderioque inebriet. Et Orbis Terrarum in cujus singulas pene particulas penetrastis, illa ipsa quam in vobis viderit, senserit; adoraverit; ardere charitate, faciatque exemplum a vestra vita sumptum; & quod vobis maximum, & in intentione primarium esse debet, animas vestras vel ea ratione salvas faciatis, qui proximas inde curabitis lucrifacere. Hæc Pontifex.

§. 2. In cujus argumentatione hoc mihi notare

Ad Rom. 12. v. 4.

Matth. 25. v. 40.

Act. 9. v. 4. Tract. 28. Joann.

Joann. 13.

Psal. 132.